

Věc C-462/08

Ümit Bekleyen

v.

Land Berlin

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg)

„Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Článek 7 druhý pododstavec rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 – Právo přiznané dítěti tureckého pracovníka odpovědět na jakoukoli nabídku zaměstnání v hostitelském státě, kde ukončilo odborné vzdělání – Započetí odborného vzdělávání po definitivním odcestování rodičů z tohoto členského státu“

Stanovisko generálního advokáta P. Mengozziho přednesené dne 29. října
2009 . . . . . I - 565
Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. ledna 2010 . . . . . I - 587

Shrnutí rozsudku

Mezinárodní dohody – Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Rada přidružení zřízená dohodou o přidružení EHS-Turecko – Rozhodnutí č. 1/80 – Přístup dětí tureckých pracovníků k zaměstnání – Rodinní příslušníci tureckého pracovníka, který působil na řádném trhu práce v členském státě

(Rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80, čl. 7 druhý pododstavec)

Článek 7 druhý pododstavec rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80 je nutno vykládat v tom smyslu, že pokud turecký pracovník legálně vykonával zaměstnání v hostitelském členském státě, může se dítě takového pracovníka v tomto členském státě poté, co v něm dokončilo své odborné vzdělání, dovolávat práva na přístup k trhu práce a odpovídajícího práva pobytu, třebaže se poté, co spolu se svými rodiči odcestovalo do státu jejich původu, samo vrátilo do zmíněného členského státu, aby v něm započalo své vzdělávání.

Zmíněné ustanovení, které nemá za cíl vytvořit příznivé podmínky pro sloučení rodin v hostitelském členském státě, nýbrž usnadnit vstup dětí tureckých pracovníků na trh práce, totiž nečiní práva, jež přiznává dětem tureckých pracovníků, závislémi na podmínce, že v okamžiku, kdy dítě započiná v tomto členském státě své vzdělávání, musí jeden z jeho rodičů být i nadále pracovníkem nebo bydlet v hostitelském členském státě. Jakmile jsou splněny podmínky stanovené v čl. 7 druhém pododstavci rozhodnutí č. 1/80, tzn. že dítě dotčeného pracovníka dokončilo odborné vzdělání v dotčeném členském státě a že jeden z jeho rodičů legálně vykonával zaměstnání v tomto státě po dobu nejméně tří let, přiznává toto ustanovení dítěti vlastní právo na volný přístup k trhu práce v hostitelské členském státě, a v souvislosti s tím i právo pobytu v tomto státě.

Základ práva dítěte tureckého pracovníka na volný přístup k trhu práce představuje bezpochyby zaměstnání, které tento pracovník vykonával v minulosti v tomto hostitelském členském státě. Požadavek, podle něž jeden z rodičů musel v tomto státě pracovat po dobu nejméně tří let, však nemůže být chápán tak, že vyžaduje, aby zmíněný rodič měl v okamžiku, kdy dítě započne své odborné vzdělávání, stále ještě postavení pracovníka. Cílem tohoto požadavku je pouze zajistit tomuto dítěti souběžně s jeho odborným vzděláváním i dostatečnou úroveň integrace v hostitelském členském státě, jež mu umožní využívat zvláštního zacházení podle zmíněného ustanovení.

Takovýto výklad nevede k tomu, že by se dítě tureckého pracovníka nacházelo v příznivějším postavení, než je postavení vyhrazené dítěti příslušníka členského státu.

(viz body 18, 27–31, 44–45 a výrok)